

Nagyböjti látomás

Van egy nagyböjti látomásom. Egy templomot látok magam előtt.

Nem figyelem, hogy egyszerű vagy gazdagon díszített-e az épület belseje, csupán azt látom, hogy tele van emberekkel. Gyermekkel és fiatalokkal, felnőttekkel és idősekkel. Gazdagokkal és szegényekkel, okosakkal és kevésbé tanultakkal, egészségesekkel és betegekkel. De mindenki meg van kötözve, a kezeken láncok és bilincsek. Az emberek nézik kezükön a láncokat, de nem próbálja senki dühödten letépni, lerázni magáról, mert tudja, hogy hiábavaló volna erőlködése. Nem beletörődéssel nézik a láncokat, hanem

várakozással és reménnyel, mint akik ígéretet kaptak és tudnak türelmesen várni. Aztán megjelenik valaki elől, ragyogó fehér ruhában és megszólal.

Ekkor mindenki felé fordul. Hangja egyszerű, de mégis van benne egy kis ünnepélyesség. A hang ismerősen cseng mindenkinek, s mintha azt is már hallották volna, amit mond, mert üzenete is ismerősen cseng. Hangjában nincs semmi fenyegetés. Szelíden mondja: Tartsatok bűnbánatot és térjetek meg! És ez a szelíd hang igaz bűnbánatot ébreszt az emberek szívében, s lehullanak a láncok a kezeikről. Ez a látomás talán a mostani szentmisén jelenlévőkről szól, vagy más plébániai közösségekről, de az is lehet, hogy az egész Egyházzról.

Az első lépés a hit útján

Uram, Jézus! A hit szilárd alap, amelyre egész életemet felépíthetem. Az első lépés a hit útján az ismeretlenbe, a bizonytalanba való belépés.

A bizonytalan lépések után megérkezek hozzád, Uram, aki csodát tehetsz velem, s ettől kezdve megszűnik bennem mindenféle bizonytalanságom és aggodalmam. Segíts engem, hogy ki tudjak lépni bűnös életem sötétségéből, kételkedéseim és aggodalmaim homályából és eljussak a te kegyelmed világosságára! Adj nekem bátorságot elindulni a hit útján, Isten titkainak útján! Hittel és bizalommal fordulok hozzád: adj meg mindent, ami üdvösségemre szolgál! Köszönettel és hálával tartozok neked azért, mert segítesz, hogy eljussak az üdvösségre.

A hit ajándék

Mindannyiunknak szüksége van a bűnbánatra és a megtérésre! Szükségünk van a lelki megtisztulásra! Szükségünk van a hit ajándékára!

Szükségünk van arra, hogy megnyíljon a szemünk! Szükségünk van rá, hogy Jézus felnyissa szemünket, ahogyan felnyitotta annak a vaknak, akiről a mai evangéliumban olvasunk. A történet meglehetősen mozgalmas. Van itt minden: gyógyítás, hitvita, kiátkozás, hitvallás, felszólítás a bűnbánatra. Az evangéliumokban sok mozgalmas történetet olvasunk, a Jézus körüli események, a vele való találkozások ilyen jellegűek. De itt most még a szokásosnál is több fordulatot hoz az események előrehaladta. A történet egy szokásos gyógyító csodaként indul. Az Úr találkozik egy beteggel, egy olyan emberrel, aki születésétől fogva vak. A betegség tehát rendkívül komoly. Jézus korábbi csodáit ismerve szinte előre látjuk, hogy most egy fohász következik az Atyához, aztán egy érintés és a vak rögtön látni fog. Jézus azonban nem siet ennyire. A gyógyítás folyamatába beiktat egy tisztulási szertartást. Ezzel meg is értjük mindjárt, hogy miért volt szükség a vak szemének sárral való megkenésére. Jézus érzékelteti, hogy a gyógyulás tőle jön, de a tisztulásért az embernek is tennie kell valamit, meg kell mosakodnia.

Jézus szeretne minket elvezetni egy új életre, egy boldogabb, szentebb, teljesebb életre. Szeretne minket megajándékozni a hittel és a hit szerinti látásmóddal. A nagyböjti látomást Jézus tudja beteljesíteni. Ő szabadít meg a bűntől, ami megbilincsel minket és ő adja nekünk a hitet.

Nagyböjt 4. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda, Vörösköztölésünk ünnepe	Csütörtök	Péntek	Szombat	Nagyböjt 5. vasárnapja
1Sám 16,1b.6-7.10-13 Ef 5,8-14 Jn 9,1-41	Iz 65,17-21 Jn 4,43-54	Ez 47,1-9.12 Jn 5,1-16	Iz 7,10-14; 8,10c Zsid 10,4-10 Lk 1,26-38	Kiv 32,7-14 Jn 5,31-47	Bölcs 2,1a.12-22 Jn 7,1-2.10.25-30	Jer 11,18-20 Jn 7,40-53	Ez 37,12b-14 Róm 8,8-11 Jn 11,1-45